

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.163/2017/14.

A tanács tagjai: Dr. Tálné dr. Molnár Erika a tanács elnöke
Dr. Tánczos Rita előadó bíró
Dr. Stark Marianna bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Kiss Gábor H. ügyvéd

Az I. rendű alperes:

Az I. rendű alperes képviselője: Lantos Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: Dr. Lantos Bálint ügyvéd

A II. rendű alperes:

A II. rendű alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: alapilletmény és nem vagyoni kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.189/2016/7.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.M.89/2014/64.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.189/2016/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült 1.456.000 (egymillió-négyszázötvenhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes a ... Rendőrség állományában állt hivatásos szolgálati viszonyban. A belügyminiszter 2010. évi ... számú határozata alapján 2010. szeptember 1-jétől a ... (...) állományában látta el szolgálatát, 2013. január 1-jétől megbízták a E-2. Főosztály főosztályvezetői

feladatai ellátásával.

- [2] A II. rendű alperes főigazgatója 2013. december 10-én állománygyűlést tartott, amelyen tájékoztatta az állomány tagjait a személyi változásokról, többek között arról, hogy kezdeményezni fogja a belügyminiszternél a felperes berendelése visszavonását. Az állománygyűlés tárgya volt az is, hogy a túlszolgálat elszámolásával kapcsolatban problémák merültek fel. A külföldi kiküldetése során a túlságosan magas összegű túlórák elszámolását az állománygyűlésen résztvevők úgy értelmezhatték, hogy az elszámolás során a felperes valamilyen szabálytalanságot követett el.
- [3] A ... főigazgatója 2013. december 10-én ... számú iratával kezdeményezte a belügyminiszternél a felperes berendelésének megszüntetését. A belügyminiszter ... számú határozatával 2013. december 15-i hatállyal megszüntette a felperes berendelését és beosztotta a ... Rendőrség, mint küldő szerv rendelkezési állományába. Ezen szervezeten belül új munkakört ajánlottak fel a számára, amit elfogadott.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes keresetében az alperesek eljárását sérelmezve arra hivatkozott, hogy a II. rendű alperes főigazgatója a vezetői megbízása visszavonására, valamint a vezénylés megszüntetésének kezdeményezésére vonatkozó jogát rendeltetésellenesen gyakorolta, az intézkedés tényleges indoka a túlórák elszámolása volt, s az intézkedés megtorlásra irányult. Sérelmezte, hogy a beosztásából történő felfüggesztése formálisan nem történt meg, így a munkáltató nem ajánlott fel számára a képzettségének, végzettségének megfelelő beosztást a II. rendű alperes szervezetében. Az állománygyűlésen szóban megindokolták az intézkedést, ez azonban nem volt valós, világos és okszerű, és személyiségi joga megsértése miatt 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés, valamint kieső jövedelme megtérítését kérte.
- [5] Az I. rendű alperes kérte, vele szemben a pert a bíróság szüntesse meg, mivel a felperes nem állt szolgálati viszonyban vele, illetve a belügyminiszter jogszerűen járt el.
- [6] A II. rendű alperes állította, hogy a berendelés megszüntetésének kezdeményezésére irányuló intézkedése megfelelt a jogszabályoknak, illetve azt állította, hogy a felperes vezetői megbízását nem vonta vissza, így a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú bíróság döntése

- [7] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.M.89/2014/64. számú ítéletével az I. rendű alperessel szemben, valamint a nem vagyoni kártérítés megfizetése vonatkozásában a pert megszüntette, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 526.228 forint + áfa, míg a II. rendű alperesnek 526.228 forint perköltséget, valamint 631.473 forint eljárási illetéket. Kifejtette, hogy a

felperes nem tartozott az I. rendű alperes állományába, a II. rendű alperes nem minősült az I. rendű alperes szervezeti egységének, ezért a pert az I. rendű alperes vonatkozásában a Pp. 157. § a) pontja alapján megszüntette.

- [8] Megállapította, hogy a pernek nem volt tárgya a felperes túlmunka elszámolása, az elszámolt túlórákra eső illetményt a felperes előterjesztésének megfelelően a II. rendű alperes a felperes számára megfizette, annak jogszerűsége tekintetében jogvitát a felek nem kezdeményeztek. A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 49/B. § (1) és (2) bekezdése, 49/C. §-a, 49/D. §-a, 75/D. §-a, valamint a 140/1996.(VIII.31.) Kormányrendelet alapján a bíróság nem találta megállapíthatónak a II. rendű alperes intézkedése jogsértő voltát. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy az állománygyűlésen elhangzott az, hogy a felperes által is alkalmazott túlmunka elszámolás az etikátlanság és a törvénytelenység határán mozgott, az nem felelt meg a főigazgató elvárásának. A meghallgatott tanúk ezt úgy értelmezték, hogy a felperes az elszámolásnál valamilyen szabálytalanságot követett el.
- [9] A berendelés megszüntetésével kapcsolatban az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a berendelés a vezénylés egyik speciális formája, amelyhez nem szükséges az érintett szervek külön megállapodása, annak megszüntetésére más szerv vezetőjének kezdeményezése alapján is sor kerülhetett. A II. rendű alperes parancsnoka a Hszt. 49/C. § (4) bekezdése szerinti jogával élve kezdeményezte a felperes berendelésének megszüntetését a belügyminiszternél. Sem a parancsnoknak, sem a belügyminiszternek nem volt indokolási kötelezettsége a kezdeményezés, illetve annak elbírálása körében. A két intézkedés elvált egymástól, a miniszter dönthetett volna a kezdeményezéstől eltérő módon is. A perben nem merült fel adat arra, hogy a belügyminiszter ismerte a túlórakkal kapcsolatos kifogásokat, illetve, hogy mindez a döntését befolyásolta. Mivel a berendelés megszüntetésének kezdeményezése önmagában nem minősül joghatályt kiváltó intézkedésnek, a rendeltetésellenesség ezzel kapcsolatban nem merülhetett fel, a belügyminiszter döntésével kapcsolatos rendeltetésellenes joggyakorlást pedig a felperes nem bizonyította.
- [10] Mivel a miniszter döntése a vezénylést megszüntette, a főosztályvezetői kinevezés visszavonása okafogyottá vált. Ezután más szervezeti egységnél látta el szolgálatát, így a II. rendű alperesnek új beosztás felajánlására vonatkozó kötelezettsége sem volt. Nem találta megalapozottnak az elsőfokú bíróság a felperesnek az egyenlő bánásmód megsértésével kapcsolatos álláspontját sem.
- [11] A nem vagyoni kártérítés iránti igény vonatkozásában a közigazgatási és munkaügyi bíróság azt állapította meg, hogy a felperes a keresetlevél benyújtását megelőzően nem kezdeményezte a Hszt. 175. § (1)-(2) bekezdése, illetve 177. § (1) bekezdése szerinti előzetes eljárást, így a pert e körben a Pp. 157. § a)

pontja alapján megszüntette.

- [12] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.189/2016/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét az illetékre vonatkozó rendelkezés kivételével helybenhagyta és kötelezte a felperest, hogy az I. rendű alperesnek 334.150 forint, míg a II. rendű felperesnek 263.114 forint másodfokú perköltséget fizessen meg. A felperes részére a törvényszék munkavállalói költségkedvezményt állapított meg és úgy rendelkezett, hogy az eljárások illetékét az állam viseli. A nem vagyoni kártérítésre vonatkozó követeléssel kapcsolatos per megszüntetés tekintetében kifejtette, hogy e kereseti követelésétől a felperes a peres eljárás során elállt, így a per megszüntetésének ezen okból is helye lehetett.
- [13] Az I. rendű alperes vezénylest megszüntető döntésével kapcsolatban úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értékelte azt, hogy a vezénylest megszüntetése nem a II. rendű alperes vezetőjének és a miniszternek az együttes döntése volt, mivel a jogszabályból ilyen együttdöntés lehetősége és szükségessége nem következik. A két szervezet vezetőjének a döntési jogosítványa elkülönült egymástól, a miniszter a kezdeményezőtől eltérő döntést is hozhatott. Egyik döntést sem kellett megindokolni, így nem volt vizsgálható, hogy annak mi volt a tényleges indoka. Egyetértett a törvényszék az elsőfokú bírósággal abban, hogy ítéleti bizonyossággal nem volt igazolható, hogy a túlóra elszámolások miatt élt az intézkedés kezdeményezési jogával a II. rendű alperes főigazgatója, továbbá az állománygyűlésen elhangzottak nem tekinthetők az intézkedés hivatalosan közölt indokolásának. A felperes nem bizonyította a rendeltetésellenességre vonatkozó állítását, így az ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható.
- [14] Nem találta megalapozottnak a felperes azzal kapcsolatos kifogását sem, hogy az intézkedés kezdeményezését nem az arra jogosult írta alá, továbbá, hogy a főosztályvezetői beosztás visszavonása vonatkozásában sérült az egyenlő bánásmód követelménye. Kifejtette, hogy a főosztályvezetői beosztás formális visszavonására nem volt szükség, annak elmaradása a munkáltató intézkedését nem teszi jogellenessé, mivel 2013. december 15-étől a felperes már a II. rendű alperes állományában dolgozott. A meghallgatott tanúk vallomása nem támasztotta alá a munkáltatói intézkedés retorziós jellegét, a másodfokú bíróság ezért nem osztotta az elsőfokú ítélet 10. oldal utolsó bekezdésében rögzített indokokat. Kifejtette, hogy a felperes a perben nem igazolta és tanúkkal sem támasztotta alá, hogy berendelésének megszüntetésére a túlórakkal kapcsolatos szabálytalanságok miatt került sor.

A felülvizsgálati kérelem, felülvizsgálati ellenkérelem

- [15] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül, keresetének adjon helyt és állapítsa meg, hogy a belügyminiszter ... számú vezénylest megszüntető határozata jog- és rendeltetésellenes, továbbá a ...

főigazgatójának a 2013. december 10-én tartott állománygyűlésen közölt döntése a főosztályvezetői beosztásból való felmentésről rendeltetésellenes joggyakorlással történt, illetve, hogy a ... főigazgatójának a vezénylés megszüntetésére vonatkozó kezdeményezése jog- és rendeltetésellenes volt. A II. rendű alperes megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, amikor esetében nem úgy járt el, mint a beosztásba kinevezettekkel, valamint azzal, hogy a vezetői kinevezés visszavonásával egyidejűleg nem ajánlott fel számára másik beosztást sértve ezzel a Hszt. 75/B. § (4) bekezdésében foglaltakat is. Erre figyelemmel kérte, hogy a bíróság „kötelezze az alperest” a jogellenes felmentéstől és a vezénylés megszüntetésétől a jogerős döntésig terjedő időszakra számított elmaradt illetménye és kamatai megfizetésére. Az okozott kár összegét 2013. december 16-ától 2016. november 18-áig 14.562.833 forintban jelölte meg, továbbá ezen összeg után késedelmi kamat és a perköltség megfizetését kérte.

- [16] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 213. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a II. rendű alperes főigazgatója a 2013. december 10-i állománygyűlésen a vezetői megbízását indokolás nélkül december 15-i hatállyal visszavonta azzal, hogy kezdeményezni fogja a belügyminiszternél a berendelés visszavonását, a másodfokú bíróság azonban e körben a tényállást akként változtatta meg, hogy nem találta aggálytalanul bizonyítottnak, hogy a főosztályvezetői beosztásból való visszahívása az állománygyűlésen megtörtént. Érvelése szerint ezt a tényt több tanú vallomása is alátámasztotta, a törvényszék azonban ítélete indokolásában nem említette meg azokat a körülményeket, amelyeket a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak tekintett, illetve, hogy miért értékelte a bizonyítékokat az elsőfokú bírósággal ellentétes módon. A bizonyítékok eltérő értékelésére a másodfokú bíróság ítélete indokolása szintén nem tért ki, sértve ezzel a Pp. 206. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését is.
- [17] Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem bírálta el a fellebbezésének az elsőfokú ítélet indokolása megváltozására vonatkozó azon kérelmét, hogy a jogvita tárgya volt az indiai kiküldetés során keletkezett túlszolgálat utáni járandóság megfizetése is, sértve ezzel a Pp. 206. §-át, 213. § (1) bekezdését, 220. § (1) bekezdés d) pontját, 221. § (1) bekezdését és 253. § (1) bekezdését. Mindennek azért volt jelentősége, mert a munkáltatói intézkedések összefüggésben álltak az indiai kiküldetés nem megfelelőnek minősített túlóra elszámolásával, vagyis a vezetők nem rendeltetésüknek megfelelően gyakorolták jogaikat.
- [18] Előadta, hogy a vezénylést kezdeményező iratot nem az arra jogosult személy írta alá, ami a 335/2015.(XII.29.) Kormányrendelet 52. § (1) bekezdésébe ütközik. Az adott időpontban a ... főigazgatója a kezdeményezés aláírásában nem volt akadályoztatva, így nem írhatta volna alá helyette más a kezdeményezést.
- [19] Kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok nem foglalkoztak a

rendeltetésellenesség tárgyában benyújtott kereseti kérelmével, nem fejtették ki azt, hogy miért nem tekintik az intézkedést e jogszabályba ütközőnek. A vezénylet megszüntetésének valódi célja a vezetői pozíciójának megszüntetésére irányult, és ezzel a formailag jogszerűnek tűnő megoldással kívánták elkerülni a Hszt. 75/B. § (4) bekezdésének alkalmazását. Az ítélet sérti a Hszt. 6. §-át is, mivel a munkáltatói jogok gyakorlása esetében nem úgy történt, mint más beosztásba helyezettek esetében. Nem történt meg a másik beosztás felajánlása az adott szervnél, így az nem felelt meg az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 19. § (2) bekezdésében foglaltaknak sem, mivel a fordított bizonyítási teher nem érvényesült a per során.

[20] Az I. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn és marasztalja a felperest a felülvizsgálati eljárási költségében. Előadta, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében érdemben már nem támadta a vonatkozásában történt per megszüntetést, azzal összefüggésben nem hivatkozott a jogerős ítélet jogszabálysértő voltára. Mivel a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja, ezért a jogerős ítéletnek a per megszüntetéséről rendelkező részét nem érintheti, így az I. rendű alperes kötelezése sem kérhető. Kifejtette, hogy a rendeltetésellenesség csupán a vezénylet megszüntetése tárgyában meghozott döntés vonatkozásában vizsgálható, e körben azonban nem merült fel olyan adat, ami alátámasztotta volna, hogy a belügyminiszter tudott a túlórakkal kapcsolatos kifogásokról, illetve, hogy döntésében a felperes által hivatkozottak szerepet játszottak volna. A belügyminiszternek nem kellett megindokolnia döntését, s a felperes sem hivatkozott olyan körülményre, hogy ezt bármilyen formában megtette volna. Az intézkedés kezdeményezésére irányuló megkeresést a főigazgató helyettese írta alá, aki a főigazgató akadályoztatása esetén teljes körűen eljárhatott. Egyetértett az I. rendű alperes az eljáró bíróságoknak a rendeltetésellenes joggyakorlás vonatkozásában kifejtett indokával is.

[21] A II. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelmet „utasítsa el”, a jogerős ítéletet „hagyja helyben” és marasztalja a felperest a felülvizsgálat költségében. Előadta, hogy az eljáró bíróságok kifejtették álláspontjukat a rendeltetésellenes joggyakorlás vonatkozásában tett felperesi kérelem tekintetében és megállapították, hogy ezen állítását a felperes nem bizonyította. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság azon tény megállapításával szemben, hogy a felperes főosztályvezetői megbízását indokolás nélkül december 15-i hatállyal visszavonta fellebbezéssel éltek, a vezénylet megszüntetésének kezdeményezésére főosztályvezetői beosztásából került sor, nem állt szándékukban a felperes vezetői megbízásának visszavonása.

[22] A másodfokú bíróság a tanúvallomásokban foglaltak értékelését

követően jutott arra a következtetésre, hogy a főosztályvezetői megbízás visszavonására az állománygyűlésen nem került sor. Ugyancsak alaptalanul állította a felperes, hogy a másodfokú bíróság nem bírálta el az egyenlő bánásmód megsértése miatti fellebbezési kérelmét, mivel az ezzel kapcsolatos álláspontját az ítéletben kifejtette.

- [23] Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésükben kérték a tényállás megváltoztatását a vonatkozásban is, hogy a vezénylés megszüntetésének kezdeményezésére azért került sor, mert a felperes túlmunka elszámolását a ... főigazgatója nem tartotta megfelelőnek. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat a maguk összességében értékelte és a meggyőződése szerint bírálta el és jutott arra a következtetésre, hogy az alperes állítását a bizonyítékok aggálytalanul nem támasztották alá.
- [24] A túlóra elszámolás vonatkozásában a II. rendű alperes előadta, hogy a felperes valamint a ... Rendőrség között valóban munkaügyi per volt folyamatban, melybe az alperes pernyertessége érdekében a ... beavatkozott, azonban e per tárgya az volt, hogy a ... a felperes által 2013. október hónap teljesített túlszolgálati órái kapcsán 10 órával kevesebbet ellentételezett a felperes részére, és ez alapján a bíróság 48.158 forint megfizetésére kötelezte az alperest, az ezzel kapcsolatos fellebbezési kérelem az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással nem bírt, így mindez nem eredményezheti a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését. Nem volt vitás a felek között, hogy a túlóra elszámolással kapcsolatban problémák merültek fel a felperes által irányított szervezeti elem vonatkozásában, azonban ezzel kapcsolatban a felperessel szemben intézkedést nem alkalmazott. Ugyancsak nem tekinthető jogellenesnek a II. rendű alperes álláspontja szerint a felperes vezénylése megszüntetésének kezdeményezésére vonatkozó intézkedés azon okból sem, hogy azt a főigazgató-helyettes írta alá, mivel erre a hatályos szabályok szerint lehetőség volt.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [25] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.
- [26] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet több megállapítása vonatkozásában azt kifogásolta, hogy az sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését, illetve a törvényszék nem tett eleget a Pp. 221. § (1) bekezdésében rögzített indokolási kötelezettségének.
- [27] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadása és a viszonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.
- [28] A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH.1995.193., BH.1999.44.) a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb

egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelése körében nem történt-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.

- [29] A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet ilyen jellegű eljárási fogyatékoságban nem szenved. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában azt állapította meg, hogy a 2013. december 14-ére összehívott állománygyűlésen a főigazgató indokolás nélkül december 15-i hatállyal visszavonta a felperes vezetői megbízását. Az e megállapítással kapcsolatban előterjesztett II. rendű alperesi fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen értékelve arra a következtetésre jutott, hogy aggálytalanul nem lehetett megállapítani ezt a tényt. Helytállóan hivatkozott a II. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében arra, hogy az állománygyűlés elsődlegesen egy tájékoztatásra szolgáló fórum, az ott elhangzottak az állomány informálását szolgálják és azok nem tekinthetők az írásbeli formához kötött alakszerű határozatok, döntések „szóbeli” meghozatalának. Önmagában az a körülmény, hogy a vezető közölte azt, hogy a továbbiakban más személlyel tervezi betölteni az adott szolgálati beosztást, nem tekinthető a munkáltatói döntés formális meghozatalának. A másodfokú bíróság a meghallgatott tanúk, valamint a főigazgató vallomásának egybevetése alapján a bizonyítékokat összességében értékelte, és jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a főigazgató a 2013. december 10-én tartott állománygyűlésen bizonyított módon nem hívta vissza a felperest főosztályvezetői beosztásában.
- [30] Ugyancsak nem állapítható meg a jogellenesség abban a körben, hogy a törvényszék az elsőfokú bíróságtól eltérően értékelte azt a körülményt, hogy a felperes berendelésének megszüntetésére a túlórakkal kapcsolatban megállapított szabálytalanságok miatt került-e sor. A ... főigazgatója nem volt köteles indokolni a vezénylés megszüntetésének kezdeményezésére irányuló intézkedését, az állománygyűlésen elhangzottak sem tekinthetők annak. A meghallgatott tanúk pedig szubjektív meggyőződésük szerint értelmezték az állománygyűlésen történeteket, így törvénysértés nélkül jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg az, hogy a túlóra elszámolás volt a munkáltatói intézkedés indoka.
- [31] Nem tekinthető iratellenesnek a másodfokú bíróság azon megállapítása, hogy „az eljárásban nem merült fel és sem a tanúk, sem a II. rendű alperes nem állították, hogy a felperes szabályszegően számolta volna el a felmerült túlmunkákat.” A perben e kérdés nem volt vitatott a peres felek között, így annak

megítélése a felperes kereseti követelése eldöntése szempontjából nem bírt jelentőséggel. Mindezek alapján megállapítható, hogy a törvényszék mérlegelésében a fent kifejtettek szerint logikai ellentmondás nem volt kimutatható, ezért a jogerős ítélet nem sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését.

- [32] A felperes a felülvizsgálati kérelmében azt adta elő, hogy az eljárás bíróságok ítélete nem foglalkozott az azzal kapcsolatos kereseti kérelmével, hogy a ...-hez történő vezénylése megszüntetéséről rendelkező határozat rendeltetésellenes volt. Ezzel az állítással ellentétben megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolása szerint kizárólag a joghatás kiváltására alkalmas döntésnek lehet vizsgálni a rendeltetésszerűségét, e körben pedig rendeltetésellenesség nem merült fel, illetőleg a felperes sem bizonyított (az elsőfokú ítélet 11. oldal első bekezdés). A bíróság megállapította azt is, hogy nem merült fel hitelt érdemlő adat arra nézve, hogy a túlórakkal kapcsolatos kifogásokról a belügyminiszter bármilyen formában tudott volna, illetve, hogy döntésében a felperes által hivatkozottak szerepet játszottak volna (elsőfokú ítélet 10. oldal 7. bekezdés). A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, s annak indokolását csak annyiban módosította, amennyiben az elsőfokú bíróság álláspontjával nem értett egyet. A belügyminiszter döntése rendeltetésellenessége tárgyában a másodfokú bíróság álláspontja nem tért el az elsőfokú bíróságtól. Mindezek alapján kellő alap nélkül állította azt a felülvizsgálati kérelem, hogy a törvényszék nem tért ki a rendeltetésellenesség vonatkozásában a fellebbezésben kifejtettekre.
- [33] A felperes azt is kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem bírálta el az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatására vonatkozó azon kérelmét, hogy a tényállás tartalmazza azt a tényt is, hogy a felek között jogvita volt az indiai kiküldetés során keletkezett túlszolgálati utáni járandóság megfizetésével kapcsolatban, így nem döntött minden kérelemből.
- [34] A jogerős ítélet valóban nem tartalmaz külön megállapítást a felperes ezzel kapcsolatos fellebbezési kérelmére, a törvényszék eljárása ugyan jogszabályt sértett, e szabálysértés azonban az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással nem volt, e körülmény e perben nem volt vitatott.
- [35] Alaptalanul sérelmezte a felülvizsgálati kérelem azt is, hogy a felperes vezénylése megszüntetésének kezdeményezésére vonatkozó irat jogellenes, mivel az nem az arra jogosulttól származott és e kérelmet a másodfokú bíróság nem bírálta el. Ezzel ellentétben megállapítható, hogy a másodfokú bíróság megállapítása szerint az okiratot aláíró főigazgató-helyettes a főigazgató akadályoztatása esetén nevében teljes körűen járhatott el. A perben igazolást nyert, hogy a terrorizmust elhárító szerv kijelöléséről és feladatai ellátásának részletes szabályairól szóló 295/2010. (XII.22.) Kormányrendelet 2. § (2) bekezdése feljogosította a főigazgató-helyettest a főigazgató általános körű

helyettesítésére, míg a II. rendű alperes SzMSz-ről szóló 3/2013.(IV.10.) TEK utasítás 30.a. pontja értelmében a főigazgató akadályoztatása, illetve távolléte esetén a főigazgató-helyettes általános jogkörrel helyettesíti. Ebből helytállóan jutottak az eljárás bíróságok arra a következtetésre, hogy a II. rendű alperes főigazgatója helyett a felperes vezénylese megszüntetésének kezdeményezésére vonatkozó iratot a főigazgató-helyettes delegált hatáskörben aláírhatta. Önmagában abból a körülményből, hogy az adott napon a főigazgató is szolgálati helyén tartózkodott, nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy egyéb szolgálatai feladata végrehajtása miatt ne lett volt akadályoztatva az aláírási joga gyakorlásában.

- [36] Mivel nem nyert bizonyítást az a felperesi állítás, hogy főosztályvezetői beosztásából 2013. december 10-én felfüggesztették - mely körülményt a bizonyítási teherre tekintettel a felperes hátrányára kellett értékelni -, így ezen intézkedés az egyenlő bánásmódba ütköző voltát, illetve rendeltetésellenességét sem kellett vizsgálnia az eljárás bíróságoknak.
- [37] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [38] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesek felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére, míg a munkavállalói költségkedvezményre való jogosultságára tekintettel a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.
- [39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. november 8.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző